

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 27. Tribulationes apprehende bonâ ansâ. Ex Vet. &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

B. Godefridus Cappenberg. Præmonstr. in tribulationibus dicebat: opto, ut sicut scopa usu detrita novissime flammis injicitur, sic corpus meum, Christi exhaustum servitio, tribulationis demum igne consummetur. Boll. 13. Jan.

§. XXVII.

Tribulationes apprehende bonâ ansâ.

Ex Veteri.

Egrediente autem animâ pro dolore, & imminente jam morte, vocavit nomen filij sui Benoni, id est, filius doloris mei. Pater vero appellavit eum Benjamin, id est, filius dextera. Gen. 35. 18. Non respexit dolorem matris; sed robur, felicitatem, dextera vocabulo significata. Sic quando res quadam habet, quò exhilarare possit, & quò contristare; spectanda est; quò solari, non quò tristere, potest. Did. Nifs. p. 2. l. 9. Polit. Cœl. cap. 7.

Recordatusque somniorum, quæ aliquando viderat. Gen. 42. 9. Non dicit, eum memorem venditionis, aut mortis sibi intentatae, sed somniorum. Oleaster.

Ecce hasta regis, transeat unus de pueris regis, & tollat eam. 1. Reg. 26. 22. Cur hastam solam, non etiam Scyphum, restituit? Quid accidit David, dum arreptitium regem Plâterio mitigaret? *Nisus est configere David lanceâ in pariete.* 1. Reg. 19. 10. Si bonus David lanceam penes se retinuisset, poterat tantæ malevolentia eum perpetuo admonere, & ad vindictam stimulare. Scyphum retinet; qui refrigerium adferre potest animo inflammato. Did. Nifs. D. 3. Pent.

Servate mihi puerum Absolon. 2. Reg. 18. §. Confectio prælii, quarit: *estne pax puero Absolon?* At indicata ejus morte, *fili mi Absolon! Absolon fili mi?* &c. v. 33. Cùm viveret, aut vivere putaretur Absolon, puer identidem vocabatur; cùm verò in vivis esse desit, *Filius* ter, quaterq; appellatur. S. Ambros. in Psal. 118. §. quâ ratione antè puerum dixit, postea filium nominavit? Cur non in utroque, aut puerum dixit, aut filium? Respondet ad sensum Ambrosii: puerum vocavit, & cogitavit Absolonem; dum perduellis sceleri vacabat, aut vacare putabatur: ut & ipse patrens levius ferret, quò ab impotente sibi puero impetebatur: & belli duces ab illo violentas manus abstinerent; quò nullam sibi ex nece pueri parare gloriam viri possent. Si Filium, si parricidam, tunc cogitasset; quomodo non irasci tali filio pater potuisset? quomodo mandare suis tribunis; ut fervarent vivum filium, qui vivere patrem nolebat. Ambros. non ergo pietatis nomen accipere debebat, sed infirmitatis: ideòq; vir justus, quod religionis fuit, tacuit, quod infirmitatis, asperxit. Ubi verò est mortuus, apud pium patrem personæ crimen defecit, naturæ nomen remansit. Did. Nifs. D. 3. Pent. §. 3.

Nudus egressus sum de utero matris meæ, & nudus revertar illuc. Job. 1. 21.

Pro servanda patientia illud tempus ad memoriam reduxit, quò necdum ista, quæ perdidit, habebat. Ut, dum intuetur, quò illa aliquando non habuit, dolorem temperet, quò amisit. Magna enim consolatio est, in rerum amissione illa tempora in memoriam reducere, quibus nos contigit res, quas perdidimus, non habuisse. S. Gregor. mor. l. 2. c. 12.

Foderunt manus meas, & pedes meos. Psal. 21. 17. Non dicit, transfixerunt, sed *foderunt*: ut notetur fructus, qui inde secutus est, scilicet æterna beatitudo. Hugo Card. hic.

Ex Novo, Patribus & aliis.

Joannes - in vinculis &c. Matth. 11. 2. Quod Herodes Joanni faciebat pro pœna, ille suscipiebat pro beneficio; & irâ ejus, quasi Dei misericordiâ, fruebatur. Auth. Imp. hom. 27. hic. Joannes, non loci, in quo versabatur, vilitatem; sed occasionem bene merendi, quæ se ibi offerebat, attendebat; & vinculorum non probra, sed lucra, spectabat. Did. Nifs. Pol. Cœl. p. 1. l. 4. c. 8.

Sicut fuit Jonas &c. Matth. 12. 40. Cur potius suâ sepulturâ, quàm mortis, Dominus dat signum? In morte multis injuriis, opprobriis, & tormentis, affectus; in sepulchro honoratus quievit. *Erit sepulchrum ejus gloriosum.* Il. 11. 10. De morte, & doloribus, videtur oblivisci; & ansam gloriæ apprehendit. Sylveira hic q. 12.

Factum est autem, cùm completerentur dies assumptionis ejus; & ipse faciem suam firmavit, ut iret in Jerusalem. Luc. 9. 51. hoc est cùm instabat tempus, quò, postquam sustinuisset salutarem passionem pro nobis, oportebat assumi in cœlum, & considere Patri. Theophylactus. Non memorat dolores, sed gloriam. Sylveira in Matth. 12. q. 12.

Auferamus carceris nomen; secessum vochemus. Etsi corpus includitur, etsi caro detinetur; omnia spiritui patent. Vagare spiritu, spatiare spiritu: & non stadia opaca proponens tibi; sed illam viam, quæ ad Deum ducit. Quoties eam spiritu deambulaveris, toties in carcere non eris. Tertull. l. ad MM. c. 2.

Talis justorum mos est; ut quando aliquid pro Deo ferunt; non res ipsas, quæ fiunt, spectent; sed causam secum expendentes, facile omnia ferant. Quandoquidem & Paulus gentium Doctor vincula, ad tribunalia abductiones, quotidiana pericula; multas illas, & intolerabiles, afflictiones, *leves* vocabat: non quò naturâ tales essent; sed quia causa, propter quam fiebant; talem ei sententiam ingenerabat. S. Chrylost. hom. 25. in Gen.

Unaquæque res duas habet ansas; unam tolerabilem, alteram intolerabilem. Si frater injuriam fecerit, non eâ prehende, quâ facit injuriam: ea enim ejus ansâ est intolerabilis. Sed illinc potius: esse fratrem, esse unâ educatum. Sic prehendens eam, quâ tolerabilis. Epictetus c. 65, Enchiridion.

§. XXVIII.